

TRƯỜNG ĐẠI HỌC CẦN THƠ
KHOA KHOA HỌC XÃ HỘI VÀ NHÂN VĂN
BỘ MÔN NGỮ VĂN

HỌC PHẦN: XN218

CBHD: ThS. Trần Văn Thịnh

BÀI THU HOẠCH THỰC TẾ CÁC TỈNH TÂY NGUYÊN

***HÀNH TRÌNH VẠN DẶM BẮT ĐẦU TỪ NHỮNG
BƯỚC CHÂN NHỎ BÉ***

CẦN THƠ, 2022

Do tình hình dịch bệnh diễn biến phức tạp và không thể kiểm soát nên chuyến đi thực tế cũng theo đó mà phải hoãn và dời lại rất nhiều. Nhiều buổi họp đã được diễn ra với những đề xuất khác nhau nhưng với sự quyết tâm của Thầy và trò thì chúng tôi đã có một chuyến thực tế được diễn ra. Tuy không thể đi 14 ngày đến tận Huế và các tỉnh khác như các anh chị khóa trước nhưng chúng tôi cũng đã có cho mình hành trình trải nghiệm 5 ngày 4 đêm tại các tỉnh Tây Nguyên thật ý nghĩa và đầy cảm xúc cho cái gọi là thanh xuân, gọi là tuổi trẻ của chính mình.

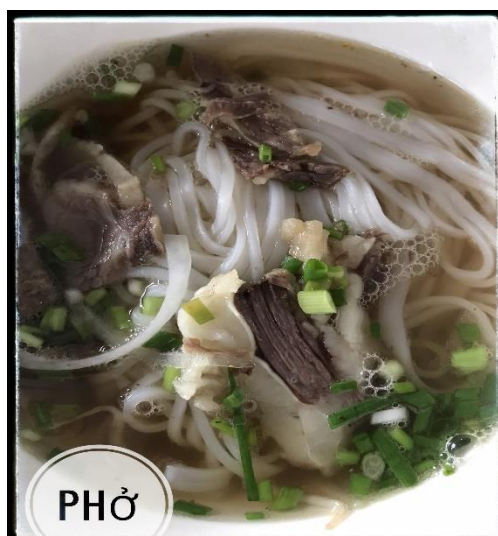
Trước ngày đi để đảm bảo mình đủ sức khỏe cũng như đảm bảo an toàn cho mọi người đi cùng, chúng tôi quyết định test nhanh tại nhà. Và đây là kết quả của tôi. Giờ thì có thể an tâm để đi mà không lo lắng điều gì.

Ngày thứ nhất (18-03-2022) chúng tôi có mặt từ rất sớm để đợi xe và hầu như không một ai đến muộn, có lẽ mọi người cũng giống tôi nóng lòng và nôn nao cho chuyến đi mang tên tuổi trẻ của chính mình.

Đến 03h00 thì chúng tôi lên xe khởi hành với số lượng là 3 xe cùng với đó là 3 trưởng đoàn quen thuộc đó là thầy Thịnh, thầy Tùng và thầy Tú. Xe mà tôi lựa chọn là xe số 2 và người trưởng đoàn là thầy Tùng, một người thầy hiền lành và ít nói nhưng trong suốt chuyến đi lại rất tình cảm và quan tâm sinh viên.

Vì đi vào lúc khuya nên đến 07h00 chúng tôi đã đến được tỉnh Bình Dương và ghé lại một quán bên đường để kịp bữa sáng và tiếp tục hành trình. Do dịch bệnh nên cũng không thuận tiện như xưa, nhiều nơi không nhận đặt phần ăn cho hàng trăm sinh viên nên Thầy và trò chúng tôi đi theo kiểu tự túc, cảm thấy mệt ở đâu dừng ở đó, đói ở đâu ăn ở đó không có một lịch trình cụ thể tùy vào tình hình mà quyết

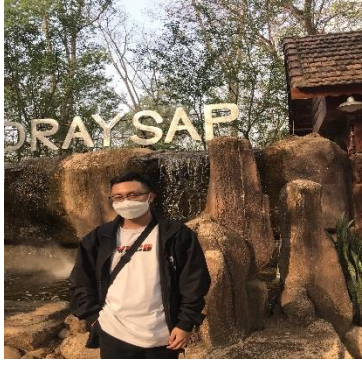
định thay đổi cho phù hợp. Quán đầu tiên chúng tôi ghé nằm ở huyện Phú Giao, quán nổi tiếng với ba món là bò kho, bún bò và phở bò. Vì đi một khoảng thời gian khá lâu chưa kịp thích nghi với mọi thứ nên tôi quyết định ăn một tô phở bò để có thể nạp thêm năng lượng cho một ngày mới và cũng như có sức để có thể ngồi xe suốt chặng đường ngày hôm nay. Về phở, là một món ăn quen thuộc và tương đối dễ ăn. Tuy có phần nêm nếm hơi khác so với những nơi tôi thường ăn nhưng trong một chuyến đi việc no bụng là điều cần thiết và cũng như không thể đòi hỏi thêm về chất lượng cũng như những thứ khác. Kết thúc buổi ăn chúng tôi lên xe và tiếp tục chuyến hành trình của mình.

Vượt qua những cung đường đất đỏ của Bình Phước, những cánh rừng cao su, chúng tôi đến được Kiến Thành, Đăk R'láp, huyện Đăk R'láp, Đăk Nông và ăn trưa tại quán ăn Cơm Niêu Hương Miền Tây. Ở đây thực đơn buổi trưa của chúng tôi gồm có các món như: Cơm niêu, thịt kho, rau luộc, gà nấu lá giang, thịt bò xào và trứng chiên. Tôi cảm thấy ấn tượng với cơm niêu và trà đá ở đây. Cơm niêu được đựng trong một chiếc thố tạo nên một sự khác lạ và cũng như độ nóng của cơm khi thực khách dùng vẫn còn giữ được độ ấm của nó. Những món khác thì hầu như rất gần gũi nên không có gì để bàn thêm. Trà đá ở đây thì nó có vị đắng hơn bình thường và cũng bắt đầu từ quán ăn này trở đi khi càng lên các nơi khác thì món trà hầu như xuất hiện trong các bữa cơm với vị đắng chát như vậy, thậm chí nhiều nơi có cả trà nóng. Kết thúc một buổi trưa đầu tiên của hành trình chúng tôi tiếp tục lên xe nhìn ngắm những phong cảnh xung quanh đang dần thay đổi và có những trao đổi về nó, trò chuyện cùng nhau để giúp cho thời gian trôi nhanh hơn.

Trong xe thì đa phần các bạn bị say xe, dành nhiều thời gian cho việc ngủ và im lặng để quên đi cơn say xe. Với tư cách là một nhóm trưởng tôi đã cùng thêm một vài người bạn nữa của mình thay đổi bầu không khí trong xe với những tiết mục không hề tập luyện trước. Hay có, dở có nhưng quan trọng là đã giúp mọi người phần nào quên đi được những cái mệt mỏi, sợ hãi mà say xe mang lại.

Đến 16h00 chiều chúng tôi đã có mặt tại Buôn Mê Thuật và điểm tham quan đầu tiên đó là Thác DraySap. Chúng tôi được tham quan 40 phút và quay trở lại xe. Nơi đây là một

nơi hùng vĩ với phong cảnh núi non và thác nước đồ sộ. Những dòng chảy cuộn cuộn của thác cùng màu nước

trong xanh tạo nên sự tinh khiết và trong lành mà dòng nước mang lại. Tuy là điểm du lịch nhưng nó vẫn giữ được vẻ hoang sơ vốn có của nó. Vẫn mong rằng trong thời gian tới dù có phát triển hơn đi nữa thì nét đẹp hoang sơ này vẫn sẽ được giữ gìn và không làm mất đi vẻ đẹp tự nhiên vốn có mà nó mang lại. Đây là một nơi đáng trải nghiệm đối với du khách và cả những người Việt Nam, đến đây để thấy được Việt Nam ta cũng bao la hùng vĩ, đẹp đẽ và rộng lớn không thua gì các phong cảnh ở các nước khác.

Sau khi kết thúc chuyến đi dài 15 tiếng cũng là lúc chúng tôi được đi đến nơi nghỉ ngơi của mình. Đó là khách sạn Công Đoàn Ban Mê và đây cũng là nơi chúng tôi dùng bữa tối. Mâm cơm của chúng tôi gồm 4 món gồm: thịt heo quay, gà xào sả ớt, thịt bò xào và canh bí đao. Những món ăn rất gần gũi tạo nên không khí của một gia đình, khi mỗi bàn được bố trí 10 bạn ngồi quay quần bên nhau, vừa ăn vừa cười nói chuyện về mọi thứ và cả những gì đã xảy ra trong suốt chuyến đi.

Sau khi ăn uống, chúng tôi nhận phòng nghỉ ngơi, bắt đầu tắm rửa và đã có cuộc hẹn khám phá Buôn Mê ngay sau đó. Chúng tôi hẹn nhau đi bộ với tinh thần gặp quán nào tấp vào quán đó. Lúc chúng tôi đi cũng đã hơn 20h00 tối, trời cũng đã lạnh cộng thêm những cơn mưa nhỏ nơi miền núi tạo nên không khí se se lạnh. Không hiểu vì sao hôm ấy các quán nước đều đóng cửa, chúng tôi hơi chùng bước và quyết định đi về. Trên đường về thì thấy vẫn còn một quán đang

mở nên chúng tôi tấp vào ngồi uống và nói chuyện cùng nhau. Đến 10h chúng tôi lợi bộ về khách sạn và bắt đầu chìm vào giấc ngủ để lấy sức cho chuyến đi ngày hôm sau.

Ngày thứ hai (19-03-2022) chúng tôi rời khỏi khách sạn vào lúc 03h00 và bắt đầu hành trình cho ngày thứ hai đi từ Buôn Mê Thuật đến Măng Đen. Đến 06h30 sáng chúng tôi dừng chân tại huyện Đắc Đoa tỉnh Gia Lai để ăn sáng. Tại đây tôi có gọi món bún bò để thưởng thức. Phần vì do

trời lạnh ăn để giữ ấm cơ thể, phần khác là được chủ quán giới thiệu cọng bún rất đặc biệt khác hẳn với các loại bún khác do chủ quán tự làm. Theo cảm nhận tôi thấy cọng bún có phần nhỏ hơn những cọng bún khác, cũng như thơm hơn và dai hơn cọng thêm cách nêm nếm độc đáo mới lạ tạo nên một bữa sáng tuyệt vời cho tôi. Sau đó thì tôi có đi mua một ly nước đổi điện quán ăn để uống và tiếp tục chuyến hành trình. Chuyện sẽ không có gì để nói khi tôi gọi một ly trà đường. Chủ quán nhìn tôi với vẻ ngạc nhiên và không hiểu trà đường là như thế nào, tôi có giải thích và mọi người cười vì ở đây không ai bán món đó và tôi đã có cho mình một ly lipton kèm theo đó là một câu chuyện kể cho mọi người nghe với những trận cười bắt đầu cho ngày mới.

Khi trở lại quán tôi thấy mọi người và Thầy có đứng xung quanh cây lựu mà bàn tán khá sôi nổi và rôm rã. Tôi dùng hết sự đẹp trai và mặt dày này của mình để xin cô bán bún cho mình hái trái đã chín. Đương nhiên với sự nài nỉ và dễ thương của mình thì cô chủ tiệm cũng cho và chú tài xế là người đã leo lên và hái cho tôi. Tuy trái lựu ăn không ngọt như những trái đã từng ăn nhưng sự ngọt ngào ở đây đến từ cô chủ bán bún và cả chú tài xế. Lần đầu gặp gỡ, những con người xa lạ gặp nhau nhưng vẫn trao cho nhau những gì đẹp đẽ và chân thành nhất mà chỉ có người Việt Nam chúng ta những người sống tình cảm, nghĩa tình mới có thể làm được. Lên xe với trái lựu chín hồng và những tình thương, chúng tôi tiếp tục hành trình của mình đến tham quan nhà thờ Chính tòa Giáo phận Kom Tum.

Nhà thờ Chính tòa Giáo phận Kom Tum hay còn gọi là nhà thờ gỗ Kom Tum đã có tuổi đời hơn 100 năm là báu vật nằm giữa núi rừng Tây Nguyên bạt ngàn. Là một công trình kiến trúc tôn giáo rất độc đáo và là niềm tự hào của người dân Kom Tum. Nhà thờ Gỗ Kom Tum là sự kết hợp của lối kiến trúc Châu Âu và nhà sàn gỗ của đồng bào Tây Nguyên, mái nhà thờ được thiết kế theo kiến trúc nhà sàn đặc trưng của người Ba Na và

phủ lên nhà thờ là một màu nâu ấm áp của gỗ sến đỏ. Các chi tiết bên trong của nhà thờ được chạm khắc một cách tinh xảo với những bức tranh kính nhiều màu sắc. Đây chắc chắn là một điểm tham quan du lịch hấp dẫn mà chúng ta không thể bỏ qua khi đến Kom Tum.

Đến buổi ăn trưa chúng tôi có dịp thưởng thức đặc sản Măng Đen mang đậm chất Tây Nguyên với các món như gà nướng, cơm lam, heo xiên, kèm với đó là các loại rau đi kèm. Và quán chúng tôi ghé là quán Cô Sinh, trước quán là những lò nướng gà và cơm lam bay nghi ngút khói kèm theo đó là mùi thơm làm kích thích vị giác và cả cái bụng đang đói cồn cào. Sau khi đã căng bụng chúng tôi tiếp tục di chuyển đến phân hiệu Trường đại học Cần Thơ tại Măng Đen.

Đến nơi thì cả Thầy và trò cùng nhau có những bức ảnh checkin tại bản hiệu trường. Trong lúc chụp thì có một tình huống bất ngờ xảy ra đó là có một ông chú đã chạy xe và té khi thả dốc. Tôi cùng thầy Tú và một vài bạn có đến đỡ ông, hỏi han và cũng như sơ cứu kịp thời cho ông. Tiếp đến chúng tôi có dịp để tham quan cũng như lắng nghe những kĩ thuật trồng trọt tại nhà lưới, trò chuyện cùng các thực tập sinh, ngắm nhìn những phong cảnh hùng vĩ ở trường và cùng nhau tham gia các hoạt động văn nghệ với nhau. Do chặng đường lên Măng Đen khá xa nên chúng tôi cũng không có thời gian nán lại. Chưa đầy một giờ đồng hồ chúng tôi tiếp tục quay về lại thành phố Gia Lai.

DANH SÁCH RONG CHỐI

THANH XUÂN CHÚNG MÌNH

Theo lịch trình chúng tôi sẽ tiếp tục tham quan

điểm tiếp theo đó là tham quan biển hồ Pleiku. Nhưng có lẽ cả đoàn chúng tôi không có duyên với nó khi chỉ còn 1 đến 2 km nữa thôi thì trời bắt đầu đổ cơn mưa và chỉ duy nhất chỗ đó có mưa. 2 đoàn kia đến trước xuống xe vẫn phải đợi ngoài cổng. Đến xe của chúng tôi thì được vào đến hồ và ngắm qua khung cửa kính. Nhưng với sự không cam chịu ngồi yên trên xe để ngắm thì tôi cùng 4 người bạn của tôi được sự cho phép của thầy trưởng đoàn đã che dù và ra ngắm hồ trong vài phút. Chỉ có như

vậy mới thỏa được ước nguyện trong lòng tôi, vì tôi biết nếu không có chuyến đi này thì sẽ không bao giờ đặt chân được đến nơi đây và sau chuyến đi này thì bao giờ mới có dịp trở lại nơi đây. Nên với sự táo bạo của mình tôi đã quyết định ra ngắm toàn cảnh biển hồ và sẽ không có sự hối hận hay tiếc nuối khi trở về.

Sau đó chúng tôi nhận phòng tại khách sạn Tre Xanh. Đến 18h00 giờ thì chúng tôi thưởng thức cơm chiều tại lầu 3 khách sạn. Tại đây chúng tôi được ăn những món như: Cá điêu hồng chiên ăn kèm với nước mắm, thịt kho, mực xào, trứng chiên, rau luộc, canh chua và tráng

miếng bằng chuối. Vẫn như mọi bữa ăn chúng tôi vẫn là những người thân thuộc ngồi cùng nhau, ăn uống cười đùa vui vẻ.

Ăn xong chúng tôi có dịp trải nghiệm chợ đêm Gia Lai với không khí vô cùng náo nhiệt. Sau đó chúng tôi có dịp một lần nữa cùng quay về tuổi thơ khi bắt gặp những trò chơi xưa cũ. Chúng tôi những chàng

trai cô gái đôi mươi ngồi lên những chiếc đu quay những vòng quay thả hồn mình bay theo gió sống lại với những kỉ niệm tuổi thơ đầy tươi

đẹp. Dẫu biết mai vẫn phải thức sớm và tiếp tục chuyến đi của tuổi trẻ nhưng bụng thì không cho phép ngủ, kêu la âm ỉ. Một lần nữa

chúng tôi cùng nhau đi lượn vài phòng chợ đêm mua về phòng và gắm nhám những ổ bánh mì nóng hổi và những cái bánh bao nghi ngút khói. Ngồi trước ban công vẫn cùng ăn cùng trò chuyện và ngắm sự thay đổi của phố chợ đêm khuya. Có lẽ không phải cơn đói làm ta không ngủ được mà chính mảnh đất Gia Lai không muốn ta chợp mắt. Chắc hẳn mảnh đất biết rằng những

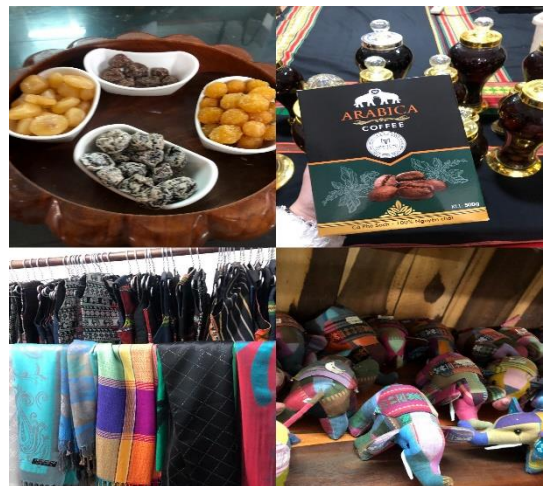
con người vừa đặt chân đến sáng nay, sáng mai lại rời đi. Có chút luyến lưu, tôi cùng người anh em cùng phòng trong khi 2 người bạn kia đã say giấc nồng một lần nữa trèo qua khung cửa sổ phòng để ra ban công ngắm nhìn toàn cảnh phố núi đầy sương chụp những tấm hình làm kỉ niệm cho một đêm không ngủ với những gì khó nói nơi đầu môi.

Ngày thứ 3 (20-03-2022) vào lúc 05h30 chúng tôi được ăn sáng tại khách sạn với hình thức là buffet. Có rất nhiều món ăn, có thể không nhớ được hết các món nhưng có thể kể đến như: bánh mì ốp la, bún bò, phở bò, mì, hủ tiếu xào, súp cua, bánh hỏi, cơm rang,... về nước uống cũng rất đa dạng như: trà xanh, trà tắc, cà phê và sữa đậu nành. Không khí dường như nao nhiệt khi các quầy được dọn ra, mọi người chen lấn là điều không tránh khỏi nhưng

không ai cảm thấy khó chịu mà trái lại họ còn có sự nhường nhịn nhau gấp đồ ăn cho nhau tạo nên một buổi sáng tung bừng và nao nhiệt cho khách sạn trước giờ phút chia tay đầy hiu quạnh và u buồn.

07h00 chúng tôi lên xe và tiếp tục cho ngày thứ 3 với niềm hân hoan sẽ đến thành phố Đà Lạt nơi chúng tôi mong chờ cho 2 ngày cuối cùng của chuyến đi nhưng cũng đã chuẩn bị tinh thần cho một ngày trên xe để ngắm cảnh và ngắm đường đèo. Đến khoảng 08h00 chúng tôi được dừng chân lại một cửa hàng để mọi người cùng mua đặc sản của Tây Nguyên mà đó chính là những gói cà phê, những hộp cacao, những món quà vùng cao xinh xắn.

Đến giờ ăn trưa chúng tôi có dịp ghé lại khách sạn Công Đoàn một lần nữa để dùng bữa tại đây và cũng tiện thể ghé rước các bạn đã vì lí do sức khỏe không cho phép mà ở lại đó. Tại đây thì chúng tôi được ăn các món: heo rừng nướng ống tre, gân bò um cà đắng, cá bóng kho tộ, rau bí xào nấm, canh cua tập tàng, gà chiên nước mắm. Các món ăn rất phong phú và khác lạ. Là cơ hội để thử các món khác biệt từ các

vùng miền để có thêm kinh nghiệm cũng như trải nghiệm cho chính bản thân mình. Tạm biệt thành phố Buôn Mê một lần nữa chúng tôi tiếp tục hành trình về Đà Lạt của mình. Đây là cơ hội để chúng ta có thể thả mình vào thiên nhiên ở hai bên cửa xe, ngắm hình sự hoang sơ, hoang dã và hùng vĩ nơi núi rừng để tiến vào một thành phố Đà Lạt nhộn nhịp, phồn hoa, thiên đường của du lịch.

Do đường đèo quá hiểm trở, cộng thêm mưa lớn, chúng tôi dừng chân tại Đèo Chuối để chờ mưa tạnh cũng như để các bác tài có thời gian ngơi nghỉ và tỉnh táo chiến đấu với những con đèo phía trước. Dù có mưa, có mệt nhưng Thầy trò vẫn có với nhau những bức ảnh cho chuyến đi kỉ niệm này. Đến chiều thì chúng

tôi cũng đến được Đà Lạt, không khí thay đổi hẳn, cái se se lạnh đã báo hiệu tôi đã đặt chân vào đến Đà Lạt. Tuy trải qua những con đường đèo nguy hiểm, kèm theo mưa gió, nhưng Thầy vẫn sắp xếp cho chúng tôi có thể đến tham quan quán cafe Mê Linh trước khi về khách sạn. Mê Linh Coffee Đà Lạt là địa điểm nổi tiếng bậc nhất thành phố Đà Lạt. Một không gian kiến trúc thoáng đãng và yên tĩnh. Cùng với những vườn cà phê moka trải dài trên sườn đồi của thành phố ngàn hoa. Khi du khách đặt chân đến đây, bạn sẽ cảm nhận được hương vị Cafe đặc trưng của thành phố núi. Khung cảnh thiên nhiên nơi đây là cho con

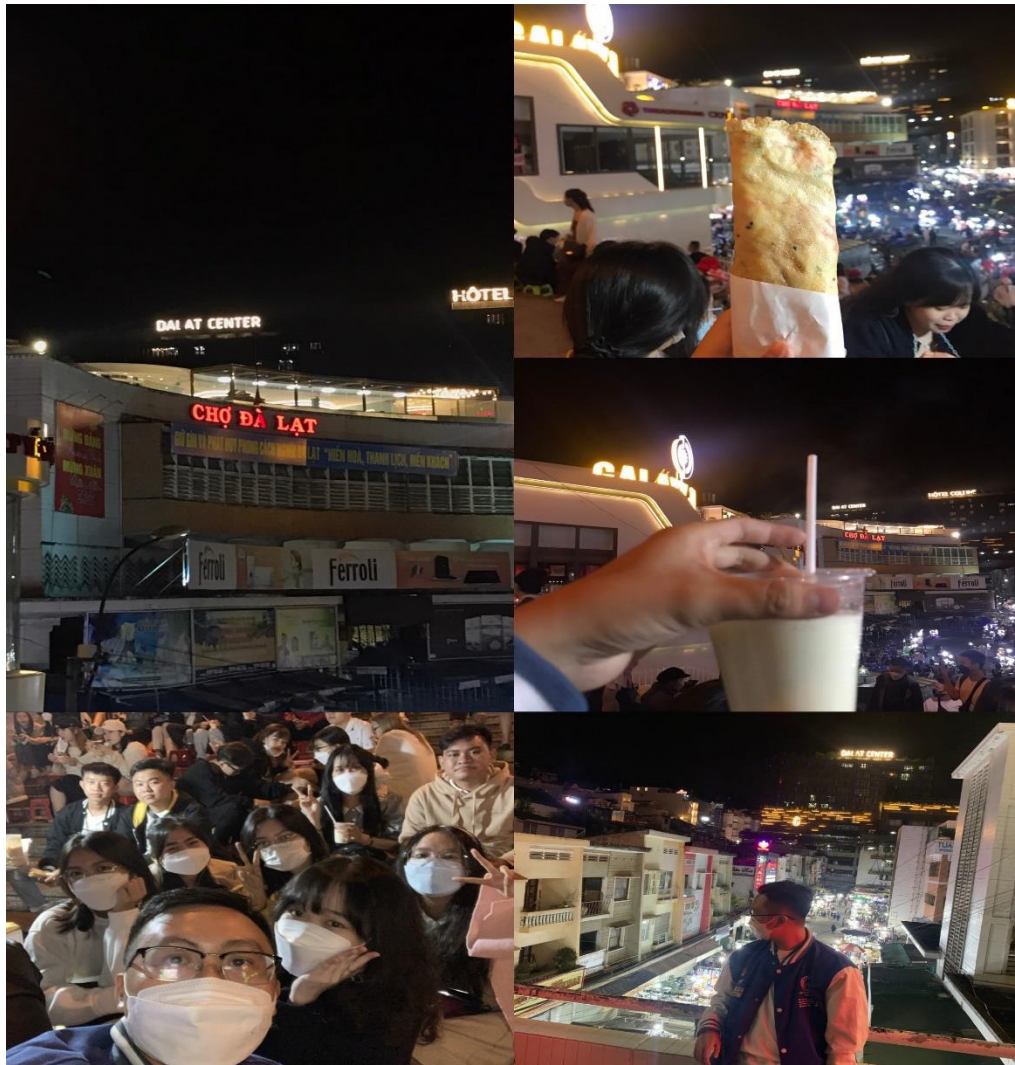
người trở nên vui vẻ hơn, tâm trạng tốt hơn. Giúp bạn giảm căng thẳng và stress trong công việc.

Sau khi đã có những bức ảnh tại Mê Linh chúng tôi di chuyển đến khách sạn Đỗ Quyên để nhận phòng. Trái với không khí hào hứng ban đầu đó là những rắc rối khi nhận được căn phòng mà chúng tôi sẽ phải ở đây 2 đêm. Nhưng qua những chia sẻ cũng như lắng nghe những khó khăn mà chúng tôi gặp phải thì cả Thầy và chúng tôi đã có hướng giải quyết và mọi chuyện và đầu lại vào đây.

Đến đây thì chúng tôi đều phải tự túc, giải quyết mọi chuyện xong thì cũng gần 20h00 chúng tôi lên đồ và đi theo nhóm để tự trải nghiệm Đà Lạt và thưởng thức món lẩu bò ba toa nổi tiếng của Đà Lạt. Có thể do một phần tâm trạng của cả nhóm khi nhận

phòng và quãng đường vất vả, thay đổi khí hậu mà chiếc lẩu bò dường như không còn được ngon như tưởng tượng. Sau khi ăn chúng tôi gọi xe điện đến và chờ về chợ đêm Đà Lạt để cùng hòa vào dòng người nơi đây, leo những con dốc thơ mộng và hầu như gặp gỡ toàn là những người bạn của mình trong cái chợ đêm rộng lớn này. Gặp nhau hò hét, gọi tên nhau như xa nhau từ lúc nào. Vậy cũng vui đó là thứ tình cảm mà khi những người đến những nơi xa lạ thấy những người họ quen họ mừng vui và cảm thấy được sự an toàn gần gũi.

Đi một hồi lâu chúng tôi bắt gặp các bạn lớp tôi đang ngồi uống sữa đậu nành và ăn bánh tráng. Chúng tôi tập vào và cùng nhau thưởng thức cái sự nóng và béo của sự đậu nành mang lại giữa tiết trời Đà Lạt se lạnh, một cái bánh tráng nướng nóng hổi làm tan đi cái lạnh 15 độ của thành phố sương mù. Tất cả chỉ còn lại là những câu chuyện, cười nói rôm rã.

Ăn uống, chuyện trò xong xuôi chúng tôi không quên dẫn nhau làm cho mình những chiếc hình xinh xắn mà người ta thường gọi nơi đây là HongKong bên hông chợ Đà Lạt. Kết thúc buổi tối đầu tiên tại đây chúng tôi về phòng và không quên mua thêm 2 hộp súp cua về lót dạ trước khi ngủ.

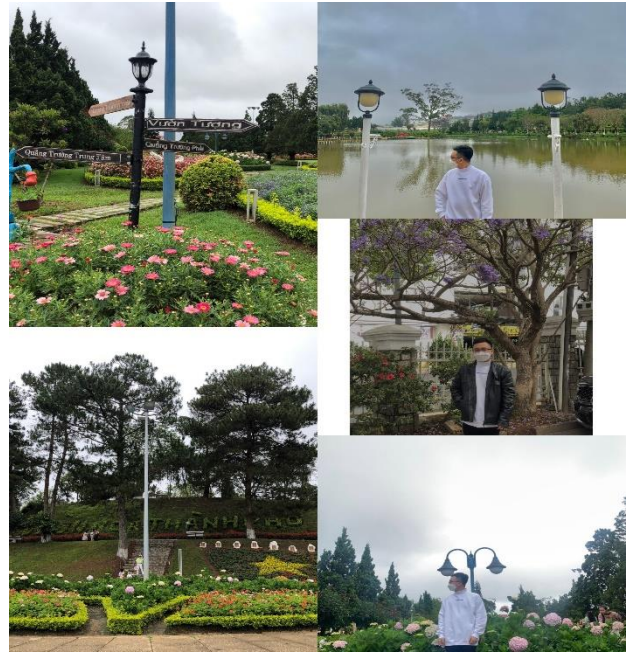

Ngày thứ 4 (21-03-2020) vì bữa sáng cũng là tự túc nhưng vì cuộc trò chuyện đêm qua khá muộn chúng tôi không thể thức sớm hơn nên đành lỡ hẹn với Đà Lạt và những tách cà phê buổi sớm mai.

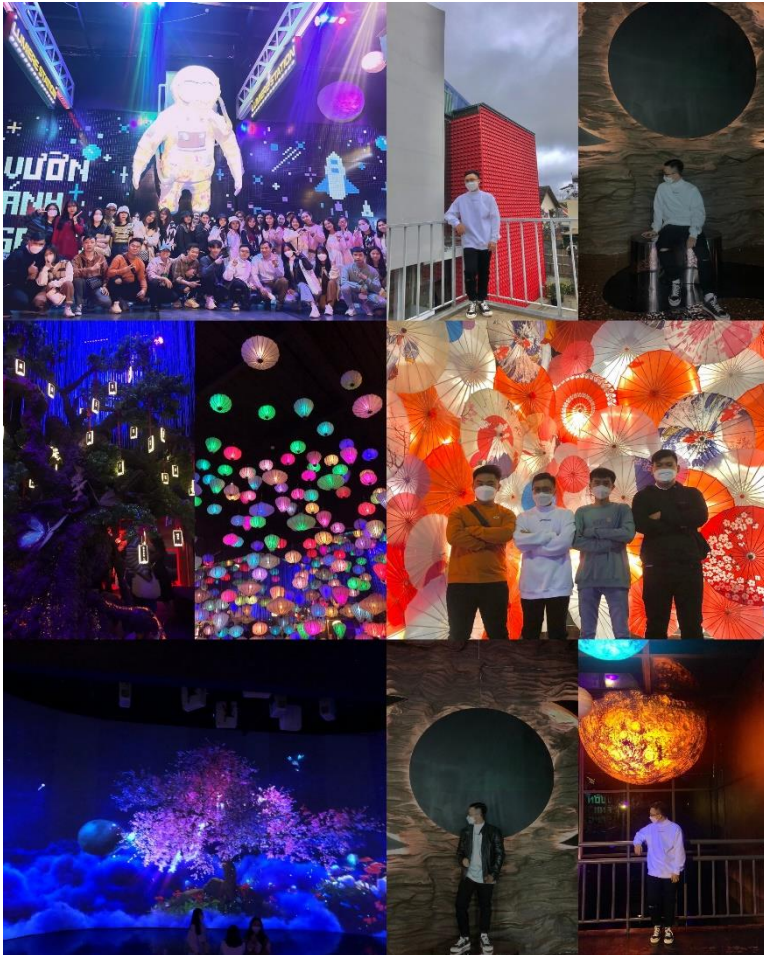
06h00 chúng tôi có mặt bên quai hủ tiếu gần đó để thưởng thức món hủ tiếu nóng hổi với cái lạnh của tiết trời Đà Lạt. Sau khi ăn xong chúng tôi tiếp tục theo đoàn tham quan đi đến tiếp theo

trong ngày là Vườn hoa Đà Lạt.

Chắc hẳn ai đến Đà Lạt cũng sẽ ghé đây vì Đà Lạt ngoài những cái tên như Thành phố sương mù, thành phố du lịch thì nó còn được mệnh danh là thành phố ngàn hoa. Bởi khí hậu ưu ái cho Đà Lạt một không

khí dễ chịu làm cho hoa nơi đây đua nhau khoe sắc thắm.

Tiếp tục cuộc hành trình chúng tôi được đến vườn ánh sáng Lumiere với không gian đầy màu sắc, với lối trang trí huyền ảo giúp mọi người có một nơi thỏa sức checkin và chụp ảnh với những màn trình

diễn 3D đặc sắc và độc đáo.

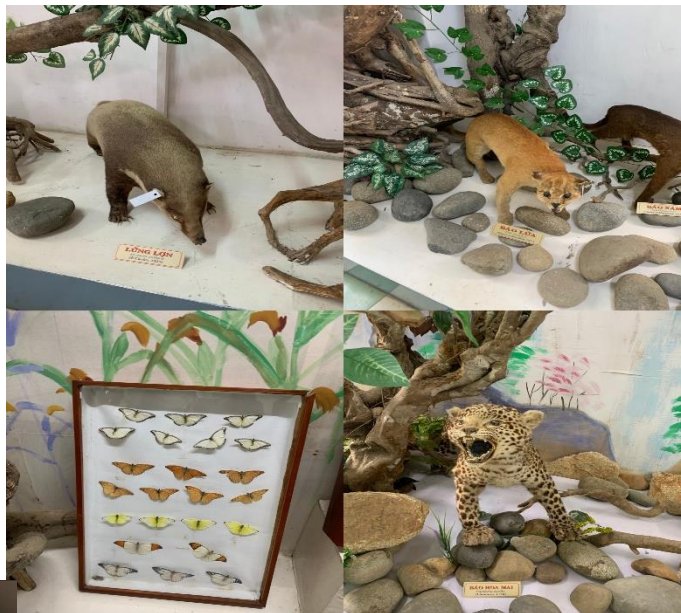
Kết thúc buổi sáng chúng tôi tiếp tục thưởng thức một món ăn mà hầu như mọi người đi Đà Lạt đều dùng qua đó là bánh căn. Theo cảm nhận của mình bánh căn có mùi thơm của cháy xém ở phần giỏ bánh và độ béo của trứng và thịt kết hợp với chén nước chấm mắm nêm xiu mại. Nó ngon và gây nghiện chính là ở phần nước chấm rất độc đáo mà không chỗ nào có thể có được. Nếu đến Đà Lạt tuyệt đối không được bỏ qua nó nhé.

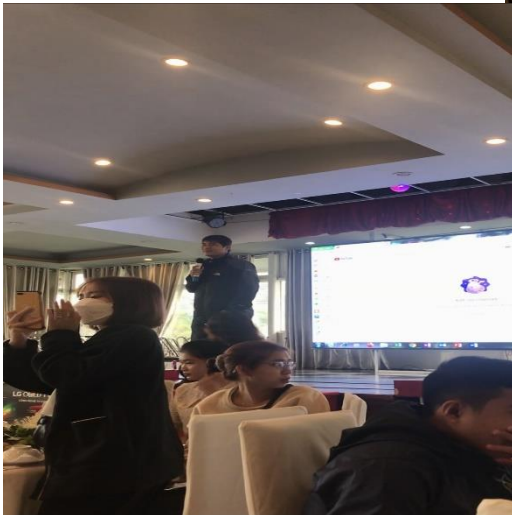

Điểm tham quan cuối cùng trong ngày và cũng như của chuyến đi là tham quan Viện nghiên cứu khoa học Tây Nguyên. Ở đây trưng bày lên đến 100 loài vật khác nhau với nhiều không gian khác nhau phù hợp với từng loài. Giúp nâng cao kiến thức cũng như hiểu biết cho chúng ta về các loài và cũng như có dịp nhìn lại một cách rõ nét về những loài vật hiện nay không còn nhìn thấy chúng nữa.

Cuối ngày, sau khi đã kết thúc chuyến đi Thầy và trò chúng tôi có một buổi tiệc nho nhỏ vào lúc 17h00. Có thể coi đó là một buổi tiệc liên hoan ăn mừng vì sự thành công của chuyến đi. Tại đây thì Thầy và chúng tôi cũng có những chia sẻ, tâm tư tình cảm với nhau, cảm xúc

về những ngày đã gắn bó cùng nhau và nâng ly

chúc cho chuyến đi thực tế thành công tốt đẹp.

Sau đó là những màn biểu diễn đến từ Thầy và

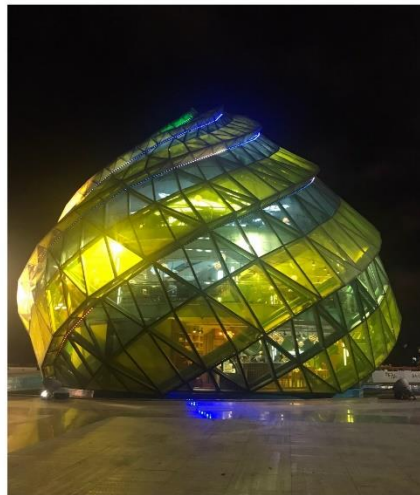
trò của chuyến đi như để mang lại không khí sôi nổi nhưng cũng đầy lắng đọng giúp tất cả mọi

người có dịp quây quần bên nhau tận hưởng những giờ bên nhau ngắn ngủi này mà trong tương lai sẽ không hề có được. Buổi tiệc nào rồi cũng tàn chúng tôi quay về khách sạn vào lúc 19h00 với nhiều cảm xúc lẫn lộn đan xen.

Đến tối dù đã mệt mỏi vì một ngày rất dài nhưng nhóm chúng tôi vẫn quyết định đi dạo cùng nhau. Chúng tôi lợi bộ để đi ăn kem bơ Thanh Thảo nơi mà chắc hẳn ai đến Đà Lạt cũng không thể bỏ lỡ. Kem ở đây thật sự ngon và cũng như có những mùi vị riêng đặc trưng khác hẳn với những kem bơ khác trong chợ đêm. Khi đã thưởng thức được

món kem bơ, chúng tôi quyết định đi ra quảng trường nơi có thể gọi là biểu tượng của Đà Lạt để có thể nhìn ngắm Hồ Xuân Hương và những gì còn hiện hữu nơi đây và cũng không quên check in với biểu tượng của Đà Lạt, chào tạm biệt và sẽ sớm quay lại Đà Lạt một ngày gần nhất.

Vậy là kết thúc chuyến hành trình thực tế của văn học khóa 45 tại đây. Hành trình thì đã kết thúc nhưng kỉ niệm thì vẫn sẽ còn mãi trong tất cả mọi người. Giờ đây khi ngồi viết lại những dòng tâm sự này vẫn không khỏi xúc động và bồi hồi. Đây không còn là một môn học, một bài thu hoạch mà nó là chuyến đi của thanh xuân giúp chúng tôi có thêm một chút thời gian ngắn ngủi ở bên nhau, gần gũi hơn và hiểu nhau hơn để giờ đây khi ngồi viết lại những dòng này tôi

thật sự cảm thấy biết ơn vì mình đã không bỏ lỡ chuyến đi này và hơn hết là đã có được những kỉ niệm vui buồn cùng nhau.

